

skolernes Undervisning, og der fremholdes yderligere, at Skolerne økonomisk maa sættes i Stand til at honorere disse forøgede Krav. Der peges — i øvrigt med Anerkendelse af Navigationsskolernes Virksomhed — paa Mangler, der klæber ved den nuværende Ordning, og navnlig paa dette, at den nuværende Ordning gør Navigationsskolerne i højere Grad end ønskeligt afhængige af at faa den størst mulige Tilgang af Elever. Disse Betragtninger konkluderer derhen, at man mener at burde tilstræbe en Ordning, hvorved man, som det er udtalt, vil søge overført nogle af de Fordele, Statsnavigationsskolerne vilde rumme, paa de private Skoler uden dog at indlade sig paa det for Staten vovelige økonomiske Eksperiment at lade Skolerne helt overgaa til Staten. Det ærede Medlem maa jo vel erindre, at Talen er netop ikke her om at lade dem overgaa til Staten, men at overtage denne Lønningsgaranti. Denne, mener det ærede Medlem, vilde drage saa vidtrækkende og skæbnesvangre Konsekvenser efter sig. Den ærede Mindretalsordfører pegede paa, at det vilde have til Følge, at Lærernes Ansættelse og Afskedigelse maatte godkendes af Statsmyndigheden. Hvis jeg læser det forberedende Udvalgs Betænkning rigtigt, saa staar der paa Side 48 under Omtalen af Lovudkastets § 25, at Antagelsen af Lærere allerede nu skal godkendes af Administrationen. Motiverne til § 26 begynder nemlig saaledes: „Da Antagelsen af Lærere, ligesom det hidtil har fundet Sted, kun vil ske med Administrationens Billigelse“. Det forekommer mig, at der derved utrykkelig tilkendegives, at en saadan Godkendelse af Lærernes Ansættelse allerede ved den nu bestaaende Ordning finder Sted. Og hvad dernæst angaar Garantien for Lærerlønningerne, vil jeg gerne have Lov til at betone, at det er virkelig en meget beskedne Lønningsgaranti, Staten her paatager sig, sammenholdt med den Lønningsgaranti, man har i andre Lande. Maa jeg i denne Forbindelse oplyse, at for Bestyrere af Navigationsskoler er Forholdet dette, at medens der her foreslaas en Maksimumslønning af 5,000 Kr., hvori indbefattet eventuel Godtgørelse for ydet Bolig og Kost, yder man i Sverige — og det er Staten — 6,000 Kr. plus Bolig, i Norge 6,100 Kr., i Preussen 7,200 Mk. plus Bolig. For Hansestædernes Vedkommende har jeg ikke nogen Oplysning om, hvad Bestyrerne faar, men Overlærerne faar 11,000 Mk., saa kan man derfra regne sig

til, at Bestyrerens Lønning er overmaade høj. Og hvad Lærerlønningen angaar, foreslaas den her sat til 3,600 Kr., men de statsansatte Lærere i Sverige garanteres der 5,100 Kr., i Norge garanteres der 4,400 Kr. og, som jeg før nævned, i Hansestæderne 11,000 Mk. Det vil altsaa ses, at det er meget beskedne Lønninger, der her er foreslaaet, og for hvilke Garantien altsaa foreslaas overtaget af Staten.

Jeg har ondt ved at tro, at Privatskolerne i al Almindelighed skulde være bedre end Statsskolerne. Jeg tror slet ikke paa, at Forslaget, som det her er formuleret, vil berettige til den Frygt, den ærede Mindretalsordfører udtalte, for, at Energi i Konkurrencen mellem Skolerne skulde svækkes ved denne Ordning. Jeg tror, at naar vi her stiller større Krav til Navigatoruddannelsen, end vi tidligere har gjort, og naar vi i Sønæringsloven opstiller disse Krav, saa er det ganske naturligt, at Staten under den — vel at mærke lempelige — Form, det her sker, overtager det fornødne Indseende med Skolerne ved at yde Garanti for Lærerlønningerne og derigennem vinde naturlig Adgang til den Kontrol med deres Virksomhed, som jeg tror er overmaade hensigtsmæssig.

Som et yderligere Bevis paa, hvor beskedne de Lønninger, der i dette Lovforslag opereres med, er, kan jeg anføre, at her er regnet med en Timelærerlønning af 2 Kr. — virkelig et overmaade beskedent Vederlag, naar man ser, at der i Sverige regnes med Timelærerlønninger fra $3\frac{1}{3}$ Kr. til $7\frac{1}{2}$ Kr. Nej, denne Lønningsgaranti synes jeg ikke, man behøver at befrygte. I det hele taget, naar henses til den Omstændighed, at vor Lovgivning kræver, at vore Navigatører skal kunne opfylde bestemt formulerede Krav, saa forekommer det mig at være ganske i sin Orden, at disse Skoler, som det her er foreslaaet, bliver lagt ind under Statens Indseende, og jeg skal slutte med at udtale Haabet om, at det høje Ting ved sin Afstemning i dette Forhold vil tilkendegive, at her er Majoritet for den af Fler-tallet i saa Henseende hævdede Opfattelse.

Bojsen: Jeg skal kun knytte ganske faa Bemærkninger til, hvad vi nu hørte af den ærede Ordfører. Ordføreren henviste til Forholdene i forskellige fremmede Lande og nævned Norge, Sverige og Tyskland. Jeg tror nu egentlig ikke, vi, hvad Skolevæsen angaar, behøver at se saa meget hen til Udlandet. Jeg tror, vi paa Skolevæsenets Omraade har gjort nok saa gode